

14 Δεκεμβρίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 755/92).

Ο *Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμος του 1980 (Αρ. 41/80) — Άρθρο 76(4) — Αναθεώρηση απόφασης Διευθυντή — Εφόσον περιέλθουν νέα στοιχεία εις γνώση του.*

Η αιτήτρια προσέβαλε την απόφαση του Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων να αλλάξει την κατηγορία ασφαλίσεων της από μισθωτό πρόσωπο σε αυτοτελώς εργαζόμενη και να την κατατάξει ως αυτοτελώς εργαζόμενη αναδρομικά από 1/1/80.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

Είναι φανερό από την διάταξη του Άρθρου 76(4) του Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου του 1980 (Νόμος 41/80) ότι ο Διευθυντής δεν μπορούσε να αναθεωρήσει την αρχική απόφαση του για κατάταξη της αιτήτριας ως μισθωτής, εκτός αν περιήρχοντο σε γνώση του νέα στοιχεία.

Σχετική με το θέμα είναι η απόφαση στις υποθέσεις **Μιχαήλ Παύλου και Άλλης**, υπ. αρ. 496/91 και 499/91 όπου ο Δικαστής κ. Πιχής ακυρώνοντας την προσβαλλόμενη απόφαση του Διευθυντή είτε τα ακόλουθα:

"Νέο στοιχείο στο πλαίσιο του Άρθρου 76(4) του Ν. 41/80 συνιστά γεγονός υπαρκτό αλλά άγνωστο στο Διευθυντή κατά το χρόνο λήψης της αρχικής απόφασης ή γεγονός που

5 προέκρινε μεταγενέστερα και τείνει να αναμορφώσει προϋπάρχουσα κατάσταση πραγμάτων. Η αλλαγή της αντίληψης ως προς τις συνέπειες του νόμου δεν συνιστά νέο στοιχείο. Ο νόμος υφίστατο, ότι άλλαξε είναι η εκτίμηση των επιπτώσεων του. Προκύπτει ότι ο Διευθυντής άσκησε την εξουσία που του παρέχει το Άρθρο 76(4) χωρίς την στοιχειοθέτηση της απαραίτητης προϋπόθεσης, δηλαδή χωρίς να ανακύψει νέο στοιχείο το οποίο να δικαιολογεί την αναθεώρηση προγενέστερης απόφασης”.

10

Συμφωνώ με όσα λέχθηκαν πιο πάνω από τον Δικαστή κ. Πιχή και βρίσκω ότι η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί:

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

15 *Αναφερόμενες Υποθέσεις:*

Prousi v. Redundant Employees Fund (1988) 1 C.L.R.366·

Παύλου και Άλλη ν. Δημοκρατίας (1991) 4(E) Α.Α.Δ. 4231.

20

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 14/6/91, με την οποία αποφάσισαν ν' αλλάξουν την κατηγορία ασφαλίσεων της αιτήτριας από μισθωτό πρόσωπο σε αυτοτελώς εργαζόμενη, και την κατάταξη της, ως αυτοτελώς εργαζόμενη, αναδρομικά από 1/1/80.

30

Μ. Πελίδης, για την αιτήτρια.

Ε. Παπακυριακού (κα) Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

35

Cur. adv. vult.

40 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή προσβάλλεται η απόφαση των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 14/6/91, με την οποία αποφάσισαν ν' αλλάξουν την κατηγορία ασφαλίσεως της αιτήτριας από μισθωτό πρόσωπο σε αυτοτελώς εργαζόμενη, και την κατάταξή της, ως αυτοτελώς εργαζόμενη, αναδρομικά από 1/1/80.

Η υπόθεση αυτή, αφορά το ίδιο θέμα με τις προσφυγές 756/91 και 856/91. Οι τρεις προσφυγές καταχωρήθηκαν ξεχωριστά, από διαφορετικούς αιτητές, η δε υπόθεση 856/91 ορίστηκε, αρχικά, ενώπιον άλλου Δικαστή. Σε μεταγενέστερο στάδιο όμως, μετά από δήλωση των 5
 δικηγόρων ότι οι τρεις υποθέσεις ήταν σχετικές ορίστηκαν όλες ενώπιόν μου και συνεκδικάστηκαν κατά το τελικό στάδιο των διευκρινίσεων. Κατά τη μελέτη όμως των υποθέσεων, για σκοπούς έκδοσης απόφασης, διαπίστωσα ότι οι τρεις αυτές υποθέσεις, εκτός του ότι 10
 καταχωρήθηκαν από τρεις διαφορετικούς αιτητές, αφορούν τρεις ξεχωριστές ατομικές διοικητικές πράξεις. Ως εκ τούτου, αποφάσισα ότι θα ήταν ορθότερο να εκδόσω τρεις ξεχωριστές αποφάσεις.

15

Τα γεγονότα που αφορούν την υπόθεση αυτή, είναι τα ακόλουθα:

Η αιτήτρια ήταν κατά τον ουσιώδη χρόνο, μέτοχος και διοικητικός σύμβουλος της Εταιρείας "The Olympic Insurance Agencies Ltd." (η Εταιρεία), που ιδρύθηκε στις 20
 11/4/70. Η αιτήτρια ήταν ασφαλισμένη στο Σχέδιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, από την 1/1/80, ως εργοδοτούμενη της Εταιρείας.

25

Στις 26/3/91, υποβλήθηκε στο Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αίτηση για Εγγραφή Ταμείου Προνοίας των υπαλλήλων της Εταιρείας. Η αιτήτρια ήταν μεταξύ των μελών του Ταμείου Προνοίας των υπαλλήλων, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της Ιδρυτικής Συνέλευσης των 30
 μελών του, ημερομηνίας 2/4/90 (Παράρτημα "Α" στην ένσταση).

Μετά από εξέταση του Ιδρυτικού Εγγράφου και Καταστατικού της Εταιρείας, ο Διευθυντής Κοινωνικών 35
 Ασφαλίσεων (ο Διευθυντής), διαπίστωσε ότι η εν λόγω Εταιρεία ήταν οικογενειακή και αποφάσισε ότι η περίπτωση της αιτήτριας δεν ενέπιπτε στους μισθωτούς και ως εκ τούτου, αποφάσισε τη μετατροπή της αρχικής της ασφάλισης από μισθωτό, σε αυτοτελώς 40
 εργοδοτούμενο πρόσωπο, αναδρομικά από 1/1/80, ημερομηνία εγγραφής της στο Σχέδιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Στην αιτήτρια, στάληκε, σχετικά, η

ακόλουθη τυποποιημένη επιστολή (Παράρτημα Δ στην ένσταση), ημερομηνίας 14/6/91:

5 "Αναφέρομαι στην αίτησή σας ημερομηνίας
για εγγραφή Ταμείου Προνοίας και σας πληροφορώ τα
εξής:

10 Μέχρι τώρα ήσαστε ασφαλισμένος στο Σχέδιο
Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως μισθωτό πρόσωπο υπό
την ιδιότητα σας ως διευθυντής της εταιρείας Olympic
Insurance Agencies Ltd, Αρ. Μητρώου 1820022.

15 Ύστερα από έρευνα που διεξήχθη από το Τμήμα
μας πρόσφατα, διαπιστώθηκε ότι σύμφωνα με τις
πρόνοιες της νομοθεσίας Κοινωνικών Ασφαλίσεων η
ασφάλιση σας για την πιο πάνω απασχόληση εμπίπτει
στην κατηγορία του αυτοτελώς εργαζόμενου και όχι
του μισθωτού προσώπου. Για το λόγο αυτό, από 1/1/80
20 έχετε καταταγεί στην κατηγορία των αυτοτελώς
εργαζομένων για σκοπούς της νομοθεσίας Κοινωνικών
Ασφαλίσεων.

25 Η απόφαση για μετατροπή της ασφάλισης οφείλεται
στο γεγονός ότι μεταξύ σας και της πιο πάνω εταιρείας
δεν υπάρχει σχέση εργοδότη/εργοδοτούμενου γιατί:

30 (ι) η ιδιότητα σας ως μετόχου και διευθυντή της
εταιρείας Olympic Insurance Agencies Ltd. σας παρέχει
τη δυνατότητα άσκησης όλων ή των περισσότερων
εξουσιών που σχετίζονται με τη λειτουργία της, και

35 (ιι) δεν υπόκειστε σε οποιοδήποτε ουσιαστικό έλεγχο
ή εποπτεία σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων
σας ως διευθυντής της πιο πάνω εταιρείας.

(ιιι)

40 Η αιτήτρια πρόσβαλε την πιο πάνω απόφαση με την
παρούσα προσφυγή.

Με τη γραπτή του αγόρευση, ο δικηγόρος της αιτήτριας
υπέβαλε ότι η επίδικη απόφαση πάσχει και πρέπει ν'

ακυρωθεί για τους ακόλουθους λόγους:

(1) Ο Διευθυντής Κοινωνικών Ασφαλίσεων δεν είχε εξουσία, βάσει του άρθρου 76(4) του Νόμου, ν' αναθεωρήσει την προηγούμενη απόφασή του, γιατί δεν περιήλθαν σε γνώση του νέα στοιχεία. 5

(2) Οι καθ' ων η αίτηση δε διεξήγαγαν τη δέουσα έρευνα. 10

(3) Παράνομα δόθηκε αναδρομική ισχύς στην επίδικη απόφαση.

(4) Η απόφαση των καθ'ων η αίτηση ότι η αιτήτρια δεν ήταν μισθωτός υπάλληλος της Εταιρείας, είναι νομικά εσφαλμένη. 15

Ο Νόμος που είναι σχετικός με την παρούσα υπόθεση είναι ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμος του 1980 (αρ. 41/80) και η σχετική διάταξη βρίσκεται στο άρθρο 76(4) που έχει ως ακολούθως: 20

"(4) Ο Διευθυντής δύναται να αναθεωρήσει την δύναμει του παρόντος άρθρου εκδοθείσαν απόφασιν αυτού εν ή περιπτώσει ήθελον περιέλθει εις γνώσιν αυτού νέα στοιχεία". 25

Είναι φανερό, από την πιο πάνω διάταξη, ότι ο Διευθυντής δεν μπορούσε ν' αναθεωρήσει την αρχική απόφασή του για κατάταξη της αιτήτριας ως μισθωτής, εκτός αν περιήρχοντο σε γνώση του νέα στοιχεία. 30

Η δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση δήλωσε στη γραπτή αγόρευσή της, ότι τα νέα στοιχεία στα οποία βασίστηκε ο Διευθυντής για τη λήψη της επίδικης απόφασης συνίσταντο στην αλλαγή της αντίληψης ως προς τις συνέπειες του Νόμου, που επήλθε με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Prousi v. Redundant Employees Fund* (1988) 1 C.L.R. 366, στην οποία δόθηκε η ερμηνεία του όρου "εργοδοτούμενος" στον περί Τεματισμού Απασχολήσεως Νόμο, αρ. 24/67 και υπέβαλε ότι στην περίπτωση της αιτήτριας δεν υπήρχε η σχέση 35 40

εργοδότη-εργοδοτούμενου.

5 Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι τα στοιχεία που έλαβε υπόψη ο Διευθυντής υπήρχαν και προηγουμένως, ότι η αλλαγή της αντίληψης ως προς τις συνέπειες του Νόμου δε συνιστά νέο στοιχείο, κι' ότι ο Διευθυντής, με τη λήψη της επίδικης απόφασης, υπερέβηκε τις εξουσίες του.

10 Σχετική με το θέμα είναι η απόφαση στις υποθέσεις **Μιχαήλ Παύλου και Άλλης** (υποθ. αρ. 496/91 και 499/91, στις οποίες δόθηκε απόφαση στις 27/12/91), στην οποία έγινε αναφορά από το δικηγόρο της αιτήτριας.

15 Στην υπόθεση αυτή, της οποίας τα γεγονότα ήταν παρόμοια με της παρούσας, ο Δικαστής κ. Πικής ακυρώνοντας την προσβαλλόμενη απόφαση του Διευθυντή, είπε τα ακόλουθα:

20 "Νέο στοιχείο στο πλαίσιο του άρθρου 76(4) του Ν. 41/80 συνιστά γεγονός υπαρκτό αλλά άγνωστο στο Διευθυντή κατά το χρόνο λήψης της αρχικής απόφασης ή γεγονός που προέκυψε μεταγενέστερα και τείνει να αναμορφώσει προϋπάρχουσα κατάσταση πραγμάτων.

25 Η αλλαγή της αντίληψης ως προς τις συνέπειες του νόμου δεν συνιστά νέο στοιχείο. Ο νόμος υφίστατο, ότι άλλαξε είναι η εκτίμηση των επιπτώσεων του. Προκύπτει ότι ο Διευθυντής άσκησε την εξουσία που του παρέχει το άρθρο 76(4) χωρίς την στοιχειοθέτηση

30 της απαραίτητης προϋπόθεσης, δηλαδή χωρίς να ανακλύσει νέο στοιχείο το οποίο να δικαιολογεί την αναθεώρηση προγενέστερης απόφασης."

35 (Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρήθηκε η Αναθεωρητική Έφεση 1493, που δεν έχει ακόμα εκδικαστεί).

40 Συμφωνώ με τα όσα λέχθηκαν πιο πάνω από το Δικαστή κ. Πική και για το λόγο αυτό βρίσκω ότι η επίδικη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί. Ενόψει της ακύρωσης της επίδικης απόφασης δε θεωρώ σκόπιμο ν' ασχοληθώ με τα άλλα θέματα που εγέρθηκαν. Θα ήθελα

μόνο να προσθέσω ότι η κάθε υπόθεση κρίνεται με βάση τα δικά της ιδιαίτερα περιστατικά και συνεπώς θα έπρεπε οι καθ' ων η αίτηση, μέσα στα πλαίσια διερεύνησης της υπόθεσης, και προτού αναθεωρήσουν την αρχική τους απόφαση, να ζητούσαν από τον αιτητή να υποβάλει οποιαδήποτε τυχόν στοιχεία και απόψεις που πιθανόν να επηρέαζαν την κρίση της υπόθεσης. 5

Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. 10

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.